

D E C I Z I E

În numele Legii

(dispozitiv)

04 aprilie 2018

mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău având în componenţa sa

Preşedintele de şedinţă

Oxana Robu

Judecătorii

Igor Mânăscurtă şi Svetlana Balmuş

Grefier

Cristiana Sîtnic-Caraman

Cu participarea:

Procurorului

Valentina Bradu

Apărătorul inculpatului

Iulia Popov

Au examinat în şedinţă deschisă în ordine de apel, apelul procurorului în Procuratura Anticorupţie, Statnii Roman, şi apelul de pus de către inculpatul Covaş Nicolae declarate împotriva sentinţei Judecătoria Buiucani mun. Chişinău din XXXXXXXXXX, în cauza penală întru acuzarea lui:

Covaş Nicolae XXXXXXXXXX, născut la XXXXXXXXXX în Republica Moldova, cu viza de reşedinţă în XXXXXXXXXX, domiciliat în mun. XXXXXXXXXX, cetăţean al Republicii Moldova, angajat în cadrul Consiliului Concurenţei în calitate de vice-director, studii superioare, căsătorit, nu are persoane la întreţinere, fără grad de invaliditate, titluri speciale, grade de calificare, distincţii de stat, fără antecedente penale,

Înviniuit în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal al Republicii Moldova.

Pricina s-a aflat pe rolul:

- primei instanţe de la 13 septembrie 2013 până la 27 decembrie 2016.
- Instanţei de apel din 19 ianuarie 2017 până la 02 mai 2017.
- Instanţa de recurs din 17 iulie 2017 până la 05 decembrie 2017.
- Instanţa de apel din 19 ianuarie 2018 până la 04 aprilie 2018.

Procedura de citare a fost respectată.

Audiind participanţii la proces, verificând probele prezentate prin prisma argumentelor apelului, instanţa de apel, în temeiul art. 415 alin. (1) pct. 1), lit. c) şi pct. 2), 417 - 418 CPP Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău,-

D E C I D E :

Respinge apelul inculpatului Covaş Nicolae XXXXXXXXXX, ca fiind nefondat.

Admite apelul declarat de către procurorul în Procuratura Anticorupţie, Statnii Roman, casează parţial sentinţa judecătoria Buiucani mun. Chişinău din 27 decembrie 2016, în latura penală în partea stabilirii pedepsei inculpatului Covaş Nicolae XXXXXXXXXX, pronunţând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, după cum urmează:

Lui Covaş Nicolae XXXXXXXXXX se aplică o pedeapsă pe art. 326 alin. (2) lit. c) Cod Penal sub formă de 3 (trei) ani închisoare cu suspendare condiţionată a executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod Penal, pe un termen de 3 (trei) ani, cu aplicarea art. 65 Cod Penal, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii publice pe un termen de 2 (doi) ani.

În rest sentinţa judecătoria Buiucani mun. Chişinău din 27 decembrie 2016, se menţine.

Decizia este executorie din momentul pronunţării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiţie a RM în termen de

30 zile de la data pronunțării integrale a deciziei stabilite pentru 16 mai 2018, ora 14.00 mm.

Președinte de ședință

Oxana Robu

Judecători

Igor Mânăscuță

Svetlana Balmuș

Dosarul nr.1a-115/18

Judecător Dorin Dulghieru

02-1a-140019012018

Judecătoria Buiucani mun. Chișinău

DECIZIE

În numele Legii

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău având în componența sa

Președintele de ședință

Oxana Robu

Judecătorii

Igor Mânăscurtă și Svetlana Balmuș

Grefier

Cristiana Sîtnic-Caraman

Cu participarea:

Procurorului

Valentina Bradu

Apărătorul inculpatului

Iulia Popov

Au examinat în ședință deschisă în ordine de apel, apelul procurorului în Procuratura Anticorupție, Statnii Roman, și apelul depus de către inculpatul Covaș Nicolae declarate împotriva sentinței Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din XXXXXXXXXX, în cauza penală întru acuzarea lui:

Covaș Nicolae XXXXXXXXXX, născut la XXXXXXXXXX în Republica Moldova, cu viza de reședință în XXXXXXXXXX, domiciliat în mun. XXXXXXXXXX, cetățean al Republicii Moldova, angajat în cadrul Consiliului Concurenței în calitate de vice-direcator, studii superioare, căsătorit, nu are persoane la întreținere, fără grad de invaliditate, titluri speciale, grade de calificare, distincții de stat, fără antecedente penale,

Învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal al Republicii Moldova.

Pricina s-a aflat pe rolul:

- primei instanțe de la 13 septembrie 2013 până la 27 decembrie 2016.
- Instanței de apel din 19 ianuarie 2017 până la 02 mai 2017.
- Instanța de recurs din 17 iulie 2017 până la 05 decembrie 2017.
- Instanța de apel din 19 ianuarie 2018 până la 04 aprilie 2018.

Procedura de citare a fost respectată.

CONSTATĂ:

Prin sentința Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din XXXXXXXXXX **Covaș Nicolae XXXXXXXXXX** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, și i-a fost numită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale ce constituie 40000 (patruzeci mii) lei.

Corpurile delictive: compact discurile de model „Titanum” cu numerele: 1147, 1148, 1149, 1150, 1151, 1152, 1164, 1165 și de model „Esperanza” cu nr.nr.1162 și 1163, precum și documentele în original care constituie mijloc material de probă și recunoscute ca corp delict (scrisoarea fără număr și fără dată a ÎS „Stațiunea Tehnico-Experimentală „Maximovca” adresată Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare, copia ordinului nr.14 D din XXXXXXXXXX, procesul verbal nr.1 al comisiei de licitație instituită în cadrul ÎS „STE

industria Alimentare, copia original nr.14-P din XXXXXXXXXX, procesul-verbal nr.1 al comisiei de licitație instituită în cadrul ÎS „STE Maximovca” prin ordinul nr.14-P din XXXXXXXXXX; procesul-verbal nr.1A al comisiei de licitație instituită în cadrul ÎS „STE Maximovca”; registru de înregistrare a participanților la licitația privind arendarea brigăzii de tractoare nr.2; procesul-verbal nr.2 privind rezultatele licitației din 17 mai 2013; contractul de arendă nr.1 nedat cu anexa nr.1 pe 4 file; cererea de participare la licitație din 14 mai 2013 din numele cet.Grabovschi Eugeniu; cererea de participare la licitație din 14 mai 2013 din numele S.R.L. „Doi Cumătri” de către V.Galoi; factura nr.72 din XXXXXXXXXX; ziarul Drapelul Muncii din 26 aprilie 2013; chitanțele din 15 mai 2013; fila de dimensiune 10*10 din 21 mai 2013; fila de dimensiune 09*09), s-a hotărât a fi păstrate la dosar pe tot termenul de păstrare a acestuia. Corelativ, mijloacele bănești în sumă de 90000 (nouăzeci mii) lei, recunoscute în calitate de corp delict și anexate la materialele dosarului prin ordonanța din 18 iulie 2013 (f.d.218, Vol.1) după cum urmează: 90 bancnote cu nominalul 500 lei MD: 500 lei seria H.0012 nr.103092; 500 lei seria H.0012 nr.103093; 500 lei seria H.0012 nr.103094; 500 lei seria H.0012 nr.103095; 500 lei seria H.0012 nr.103096; 500 lei seria H.0012 nr.103097; 500 lei seria H.0012 nr.103098; 500 lei seria H.0012 nr.103099; 500 lei seria H.0012 nr.103100; 500 lei seria H.0012 nr.103001; 500 lei seria H.0012 nr.103002; 500 lei seria H.0012 nr.103003; 500 lei seria H.0012 nr.103004; 500 lei seria H.0012 nr.103005; 500 lei seria H.0012 nr.103006; 500 lei seria H.0012 nr.103007; 500 lei seria H.0012 nr.103008; 500 lei seria H.0012 nr.103009; 500 lei seria H.0012 nr.103010; 500 lei seria H.0012 nr.103011; 500 lei seria H.0012 nr.103012; 500 lei seria H.0012 nr.103013; 500 lei seria H.0012 nr.103014; 500 lei seria H.0012 nr.103015; 500 lei seria H.0012 nr.103016; 500 lei seria H.0012 nr.103017; 500 lei seria H.0012 nr.103018; 500 lei seria H.0012 nr.103019; 500 lei seria H.0012 nr.103020; 500 lei seria H.0012 nr.103021; 500 lei seria H.0012 nr.103022; 500 lei seria H.0012 nr.103023; 500 lei seria H.0012 nr.103024; 500 lei seria H.0012 nr.103025; 500 lei seria H.0012 nr.103026; 500 lei seria H.0012 nr.103027; 500 lei seria H.0012 nr.103028; 500 lei seria H.0012 nr.103029; 500 lei seria H.0012 nr.103030; 500 lei seria H.0012 nr.103031; 500 lei seria H.0012 nr.103032; 500 lei seria H.0012 nr.103033; 500 lei seria H.0012 nr.103034; 500 lei seria H.0012 nr.103035; 500 lei seria H.0012 nr.103036; 500 lei seria H.0012 nr.103037; 500 lei seria H.0012 nr.103038; 500 lei seria H.0012 nr.103039; 500 lei seria H.0012 nr.103040; 500 lei seria H.0012 nr.103041; 500 lei seria H.0012 nr.103042; 500 lei seria H.0012 nr.103043; 500 lei seria H.0012 nr.103044; 500 lei seria H.0012 nr.103045; 500 lei seria H.0012 nr.103046; 500 lei seria H.0012 nr.103047; 500 lei seria H.0012 nr.103048; 500 lei seria H.0012 nr.103049; 500 lei seria H.0012 nr.103050; 500 lei seria H.0012 nr.103061; 500 lei seria H.0012 nr.103062; 500 lei seria H.0012 nr.103063; 500 lei seria H.0012 nr.103064; 500 lei seria H.0012 nr.103065; 500 lei seria H.0012 nr.103066; 500 lei seria H.0012 nr.103067; 500 lei seria H.0012 nr.103068; 500 lei seria H.0012 nr.103069; 500 lei seria H.0012 nr.103070; 500 lei seria H.0012 nr.103071; 500 lei seria H.0012 nr.103072; 500 lei seria H.0012 nr.103073; 500 lei seria H.0012 nr.103074; 500 lei seria H.0012 nr.103075; 500 lei seria H.0012 nr.103076; 500 lei seria H.0012 nr.103077; 500 lei seria H.0012 nr.103078; 500 lei seria H.0012 nr.103079; 500 lei seria H.0012 nr.103080; 500 lei seria H.0012 nr.103081; 500 lei seria H.0012 nr.103082; 500 lei seria H.0012 nr.103083; 500 lei seria H.0012 nr.103084; 500 lei seria H.0012 nr.103085; 500 lei seria H.0012 nr.103086; 500 lei seria H.0012 nr.103087; 500 lei seria H.0012 nr.103088; 500 lei seria H.0012 nr.103089; 500 lei seria H.0012 nr.103090; 500 lei seria H.0012 nr.103091. 10 bancnote cu nominalul 500 lei MD anul emisiei 1992: nr.103051, seria H.0012; nr.103052, seria H.0012; nr.103053, seria H.0012; nr.103054, seria H.0012; nr.103055, seria H.0012; nr.103056, seria H.0012; nr.103057, seria H.0012; nr.103058, seria H.0012; nr.103059, seria H.0012; nr.103060, seria H.0012. 200 bancnote cu nominalul 200 lei MD: Seria G.0033 nr.765124; Seria G.0023 nr.426917; Seria G.0008 nr.502973; Seria G.0060 nr.657976; Seria G.0019 nr.723963; Seria G.0036 nr.427106; Seria G.0007 nr.448316; Seria G.0016 nr.548285; Seria G.0041 nr.338231; Seria G.0054 nr.582195; Seria G.0048 nr.788180; Seria G.0021 nr.400304; Seria G.0053 nr.386726; Seria G.0007 nr.700999; Seria G.0037 nr.202675; Seria G.0025 nr.799673; Seria G.0044 nr.720021; Seria G.0033 nr.633658; Seria G.0007 nr.339053; Seria G.0032 nr.779615; Seria G.0034 nr.377799; Seria G.0021 nr.460995; Seria G.0054 nr.688453; Seria G.0035 nr.576981; Seria G.0053 nr.403080; Seria G.0019 nr.712575; Seria G.0045 nr.380448; Seria G.0003 nr.498755; Seria G.0024 nr.686338; Seria G.0028 nr.727184; Seria G.0047 nr.662723; Seria G.0008 nr.641251; Seria G.0027 nr.441657; Seria G.0053 nr.722884; Seria G.0015 nr.343044; Seria G.0040 nr.714858; Seria G.0005 nr.371146; Seria G.0024 nr.359394; Seria G.0052 nr.567733; Seria G.0037 nr.617812; Seria G.0036 nr.309824; Seria G.0048 nr.788182; Seria G.0048 nr.788183; Seria G.0048 nr.788175; Seria G.0048 nr.788162; Seria G.0048 nr.788176; Seria G.0048 nr.788177; Seria G.0041 nr.408720; Seria G.0011 nr.611197; Seria G.0025 nr.652415; Seria G.0052 nr.190198; Seria G.0004 nr.820816; Seria G.0036 nr.765168; G.0044 nr.477642; G.0012 nr.670529; G.0052 nr.455770; G.0028 nr.799410; G.0025 nr.817004; G.0039 nr.721360; G.0037 nr.222946; G.0035 nr.683702; G.0018 nr.562605; G.0006 nr.247368; G.0057 nr.743065; G.0003 nr.523047; G.0012 nr.634887; G.0002 nr.595131; G.0017 nr.419435; G.005 nr.554388; G.0053 nr.376402; G.0012 nr.773127; G.0040 nr.321195; G.0017 nr.289066; G.0040 nr.634849; G.0043 nr.259374; G.0057 nr.310132; G.0007 nr.613557; G.0009 nr.407289; G.0019 nr.251023; G.0051 nr.353225; G.0006 nr.811259; G.0048 nr.752072; G.0051 nr.696317; G.0053 nr.795436; G.0024 nr.637557; G.0029 nr.441867; G.0013 nr.542332; G.0050 nr.779199; G.0020 nr.515877; G.0058 nr.406671; G.0050 nr.069266; G.0002 nr.114306; G.0021 nr.354834; G.0004 nr.523246; G.0018 nr.703652; G.0008 nr.613455; G.0019 nr.195193; G.0028 nr.260210; G.0009 nr.371323; G.0057 nr.373802; G.0044 nr.279931; G.0005 nr.767453; Seria G.0027 nr.363396; G.0014 nr.579607; G.0050 nr.503484; G.0014 nr.325110; G.0010 nr.297770; G.0042 nr.515072; G.0059 nr.618473; G.0034 nr.695178; G.0049 nr.294995; G.0001 nr.427582; G.0023 nr.820627; G.0020 nr.731414; G.0008 nr.531639; G.0015 nr.781007; G.0040 nr.197782; G.0041 nr.524729; G.0012 nr.769732; G.0058 nr.226544; G.0045 nr.179189; G.0039 nr.037743; G.0015 nr.596970; G.0018 nr.779639; G.0043 nr.392542; G.0018 nr.550627; G.0007 nr.808017; G.0007 nr.808012; G.0021 nr.323987; G.0044 nr.788026; G.0031 nr.228066; G.0034 nr.789485; G.0055 nr.381062; G.0057 nr.473110; G.0052 nr.412669; G.0038 nr.375107; G.0037 nr.202820; G.0055 nr.495979; G.0006 nr.439829; G.0031 nr.406494; G.0041 nr.511717; G.0023 nr.640676; G.0019 nr.635313; G.0058 nr.517883; G.0020 nr.578499; G.0053 nr.748684; G.0036 nr.766995; G.0002 nr.798289; G.0038 nr.607689; G.0043 nr.450516; G.0020 nr.749794; G.0007 nr.556174; seria G.0057 , nr.496941; seria G.0008 , nr.720891; seria G.0031, nr.394003; seria G.0035, nr.754904; seria G.0033, nr.641097; seria G.0033, nr.641099; seria G.0033, nr.641098; seria G.0012, nr.454209; seria G.0010, nr.394995; seria G.0004, nr.574703; seria G.0024, nr.547488; seria G.0013, nr.217878; seria G.0009, nr.615178; seria G.0059, nr.571082; seria G.0025, nr.618772; seria G.0060, nr.449539; seria G.0023, nr.434971; seria G.0042, nr.376197; seria G.0030, nr.800634; seria G.0058, nr.404893; seria G.0037, nr.696189; seria G.0021, nr.704449; seria G.0017, nr.833077; seria G.0048, nr.788178; seria G.0048, nr.788181; seria G.0037, nr.372000; seria G.0019, nr.409548; seria G.0052, nr.540065; seria G.0034, nr.773928; nr.716144, seria G.0047; nr.625843, seria G.0024; nr.362716, seria G.0020; nr.395590, seria G.0045; nr.814410, seria G.0015; nr.418427, seria G.0013; nr.272111, seria G.0033; nr.595595, seria G.0015; nr.673594, seria G.0008; nr.673593, seria G.0008; nr.772701, seria G.0046; nr.800770, seria G.0030; nr.800771, seria G.0030; nr.367854, seria G.0060; nr.670904, seria G.0012; nr.595538, seria G.0029; nr.283118, seria G.0036; nr.374453, seria G.0054; nr.496694, seria G.0005, s-a dispus a fi restituite proprietarului Centrul Național Anticorupție, la definitivarea sentinței.

Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a stabilit în fapt că Covas Nicolae XXXXXXXXXX, activând în calitate

de președinte al asociației obștești a viticultorilor din Republica Moldova, a comis infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe:

În perioada lunii martie-aprilie 2013, Veceslav Galoi, în discuție cu Covaș Nicolae XXXXXXXXXX, i-a comunicat precum că ar dori să încheie un contract de arendă a terenului amplasat în com. Maximovca, mun. Chișinău, ce aparține Institutului Științifico-Practic de Biotehnologie în Zootehnie și Medicină Veterinară, instituție subordonată Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare solicitându-i ajutor în acesta sens. În cadrul aceleiași discuții, Covaș Nicolae i-a comunicat lui Galoi Veceslav precum că a discutat cu funcționarii din cadrul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare și pentru a încheia contractul respectiv Galoi Veceslav urmează să ia în calcul mai multe condiții, și în special faptul că încheierea contractului de arendă va avea loc doar în rezultatul unei licitații și câștigător poate fi desemnat doar un agent economic.

În cadrul aceleiași discuții Covaș Nicolae i-a menționat precum că poate interveni pe lângă funcționarii din cadrul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare pentru a fi adoptată o decizie în favoarea lui Galoi Veceslav și anume agentul economic pe care acesta îl reprezintă să fie desemnat câștigător al licitației, pentru acest serviciu Covaș Nicolae, a pretins de la Galoi Veceslav, suma de 10000 euro, (echivalentul conform ratei oficiale de schimb a BNM a sumei de 159300 lei), convenind ulterior asupra sumei acceptate definitive de 90000 lei.

Întru realizarea intenției sale, la XXXXXXXXXX, Covaș Nicolae, aflându-se în fața sediului Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare amplasat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare nr.162, a primit de la Galoi Veceslav, 5000 lei, prima tranșă din suma convenită, acțiunea având loc în cadrul măsurii speciale de investigație realizate de către organul de urmărire penală a CNA.

Tot el, Covaș Nicoale, întru realizarea aceluiași scop infracțional, la XXXXXXXXXX, aflându-se în fața sediului BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA situat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare nr. 81 „A”, a primit de la Galoi Veceslav, sub controlul organului de urmărire penală a CNA, mijloace financiare în sumă de 45000 lei, care a reprezentat a doua tranșă din suma de 90000 lei convenită anterior. La XXXXXXXXXX, ora 20.28 Galoi Veceslav în incinta restaurantului „Bastion” situat mun. Chișinău str. București nr. 68, de asemenea sub controlul organului de urmărire penală a CNA i-a transmis lui Covaș Nicolae suma de 45000 lei, ce constituia ultima tranșă din suma convenită, ultimul fiind reținut de colaboratorii CNA în flagrant.

Instanța de fond a încadrat în drept acțiunile inculpatului în baza art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, după indicii calificativi - *pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale, acțiuni soldate cu primirea de bani în proporții mari.*

Împotriva sentinței nominalizate a înaintat apel procurorul în Procuratura Anticorupție, Statnii Roman, solicitând casarea sentinței atacate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu recunoașterea culpabilității lui Covaș Nicolae Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod Penal RM, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu aplicarea art. 65 alin. (3) Cod Penal și anume măsura de pedeapsă complementară sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe o perioadă de 3 (trei) ani; măsura de reprimare preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, aplicată inculpatului Covaș Nicolae Ion, să fie menținută fără modificări până la intrare în vigoare a sentinței emise, corpurile delictive anexate la cauza penală să fie păstrate la materialele prezentei cauze penale, iar banii – corpuri delictive, să fie restituiți proprietarului.

În motivarea apelului declarat, acuzatorul de stat a invocat că la stabilirea termenului pedepsei conform art. 75 Cod penal, instanța de fond trebuia să țină cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite. Legiuitorul a stabilit că obiectul infracțiunii prevăzute de art. 326 din Codul penal îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității organelor autorităților publice centrale și locale, a organelor de drept și a persoanelor cu funcții de răspundere în scopul îndeplinirii de către aceștia a atribuțiilor lor de serviciu în mod corect, cu respectarea intereselor legale ale persoanelor fizice și juridice care creează o stare de neîncredere în corectitudinea funcționarilor, lăsând să se creadă că aceștia ar putea fi corupți și determinați să facă ori să nu facă acte ce intră în atribuțiile lor de serviciu.

Prin sentința din XXXXXXXXXX nu a fost atins scopul pedepsei prevăzute de legiuitor în art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal și astfel, Covaș Nicolae Ion prin acțiunile sale ilegale a atentat asupra relațiilor sociale referitoare la buna desfășurare a activității organelor autorităților publice centrale și locale, încrederea populației în instituțiile statului și în bună funcționare a lor.

La aplicarea pedepsei mai blânde decât cea solicitată de acuzatorul de stat, nu s-a luat în considerație personalitatea inculpatului, astfel încât pedeapsa numită nu va restabili echitatea socială, corectarea inculpatului, prevenirea din partea acestuia, precum și altor persoane de noi infracțiuni și nu va constitui o garanție și o asigurare bună a funcționării întregului sistem de securitate a țării, iar drepturile și libertățile consfințite în Constituția RM și alte legi ale RM nu vor fi apărate.

În cazul infracțiunilor de corupție noțiunea „gravitatea infracțiunii săvârșite” trebuie de înțeles în sensul că aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece se manifestă în structurile autorităților statului, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora. Ține să menționeze că pedepsele stabilite de instanța de judecată trebuie să fie nu numai legale, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, trebuie să fie și juste, adică să se respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului, în același timp, trebuie să fie respectată prevederea art. 61 CP, conform căruia, pedeapsa care se aplică urmează să își atingă scopul de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni de către alte persoane. Practica aplicării măsurilor de pedeapsă, demonstrează că instanțele de judecată nu asigură exercitarea scopului pedepsei, având în vedere amploarea pe care a luat-o această categorie de infracțiuni. Astfel, condamnând persoanele pentru infracțiunile de corupție, instanțele trebuie să asigure aplicarea pedepsei prevăzute expres de sancțiune, inclusiv cu aplicarea pedepselor complementare care sunt obligatorii.

Instanțele, judecând cauzele de corupție, la individualizarea pedepsei, incorect, conducându-se de prevederile art. 76 alin. (2) Cod penal indică ca circumstanță atenuantă lipsa antecedentelor penale la persoanele cu funcții de răspundere sau la persoanele publice. Or, legislația în vigoare, ce reglementează statutul diferitor persoane publice, prevede drept condiție pentru numirea, alegerea acestora în funcție lipsa antecedentelor penale. Deci, lipsa antecedentelor penale nu poate fi considerată ca o circumstanță atenuantă sau ca indice pozitiv ce caracterizează persoana.

Consideră că instanța de judecată, la individualizarea pedepsei, a apreciat ca circumstanțe atenuante faptul că inculpatul, persoana publică, nu stă la evidență la narcolog ori psihiatru.

Asemenea împrejurări nu pot fi considerate ca circumstanțe atenuante din motiv că în principiu, nu pot fi caracteristici persoanei publice.

Astfel, în temeiul celor expuse mai sus Convenția Penală privind Corupția, adoptată la Strasbourg la 27 ianuarie 1999 în art. 12 definește traficul de influență ca acel act comis intenționat, prin faptul de a propune, de a oferi sau de a da, direct sau indirect, orice avantaj necuvenit ca remunerare oricui afirmă sau confirmă că este capabil să exercite o influență asupra luării deciziei de către oricare persoană vizată la art.2, de la 4 la 6, de la 9 la 11 fie că avantajul necuvenit este pentru el însuși sau pentru altcineva, precum și faptul de a solicita, de a primi sau de a accepta oferta sau promisiunea sub formă de remunerare pentru așa-numita influență, indiferent că influența este sau nu exercitată sau că influența presupusă produce sau nu rezultatul scontat.

Noțiunea respectivă din Convenția Penală privind Corupția este regăsită și în dispozitivul art. 326 Cod Penal al RM, fapt ce justifică încadrarea acțiunilor învinutului Covaș Nicolae Ion prin prisma traficului de influență deoarece probele administrate, constată acțiunea de pretindere, acceptare, primire, personal de bani, pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-1 face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Maintenancează apelantul că infracțiunea comisă de către Covaș Nicolae Ion este o infracțiune prin care se pretind bani sau alte foloase de la o persoană fizică sau juridică de către o alta persoană care are influență sau lasă sa se creadă ca are influență asupra unui funcționar pentru a-1 determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu. Infracțiunea de trafic de influență exista chiar dacă persoana în cauză nu are în realitate influența pe care o pretinde. Infracțiunea se consideră săvârșită în momentul în care persoana care pretinde că are sau chiar are influență primește sau pretinde bani, influența sau alte foloase, sau acceptă promisiuni, daruri în scopul declarat de a determina un anumit comportament profesional din partea funcționarului.

Astfel, acuzatorul de stat consideră că gravitatea infracțiunii comise de către Covaș Nicolae presupune necesitatea aplicării unei pedepse corespunzătoare, asprimea căreia ar convinge inculpatul despre necesitatea respectării legii penale.

Sentința Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din XXXXXXXXXX a fost atacată cu apel și de către inculpatul Covaș Nicolae, care a solicitat casarea sentinței atacate, rejudecarea cauzei în modul stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Covaș Nicolae să fie achitat.

În motivarea apelului declarat, a indicat că la baza emiterii sentinței de condamnare în privința lui Covaș Nicolae, instanța de fond a pus doar argumentele invocate de către acuzare, pe cele ale apărării respingându-le nemotivat, iar la unele dintre ele chiar nici nu s-a referit în sentință.

Consideră hotărârea dată nefondată, contrară circumstanțelor de fapt și de drept constatate în cadrul cercetării judecătorești, urmând a fi anulată cu achitarea inculpatului. Probele examinate în instanța de judecată nu au demonstrat vinovăția inculpatului Covaș Nicolae în cele incriminate. Mai mult ca atât, unele dintre probele invocate de către acuzare și examinate în cadrul cercetării judecătorești au fost abținute de către organul de urmărire penală și procuror cu grave încălcări ale Codului de procedură penală, inclusiv și în special prin provocare, fapt ce contravine jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului (în continuare CEDO) în materia dreptului la un proces echitabil.

Conform actului de învinuire, lui Covaș Nicolae i se impută că el în perioada de timp martie-mai 2013 a pretins, acceptat și primit personal în trei tranșe de la Galoi Veaceslav bani în sumă de 95 000 lei pentru sine și unii funcționari din cadrul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare în vederea adoptării unei decizii în favoarea ultimului.

Inițial, la data de XXXXXXXXXX, Covaș Nicolae a fost pus sub învinuire conform circumstanțelor de fapt indicate supra, incriminându-i-se comiterea infracțiunii prevăzute la art. 42-324 alin. (3) lit. (d) din Codul penal, corupere pasivă, iar la data de XXXXXXXXXX, fiindu-i modificată învinuirea preventivă, acțiunile numitului au fost definitiv încadrate conform art. 326 alin.(2) lit. (c) din Codul penal, trafic de influență.

Reieșind din textul ambelor învinuiri, rezultă că încadrarea juridică inițială a acțiunilor lui Covaș Nicolae a fost făcută din start neîntemeiat și ilegal, unicul scop fiind de a întemeia formal necesitatea efectuării activității speciale de investigații - interceptarea și înregistrarea comunicărilor, deoarece în cazul infracțiunii prevăzute la art. 42-324 alin. (3) din Codul penal interceptarea și înregistrarea comunicărilor este admisă, pe când în cazul infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (2) din Codul penal, încadrarea probată de acuzare, aceste activități speciale de investigații nu puteau fi realizate.

Întru confirmarea acestor raționamente vine faptul că de la bun început procurorul cunoștea faptul că Covaș Nicolae acționează fie ca un subiect privat, fie ca președinte al Asociației Avicultorilor din Republica Moldova (așa rezultă din textul ultimei învinuiri), în ambele cazuri el neavând calitatea de persoană publică pentru a putea fi autor sau coautor al coruperii pasive.

Mai mult ca atât, incriminându-i coparticipare la corupere pasivă, procurorul a înaintat o învinuire neclară, astfel încălcându-i lui Covaș Nicolae dreptul fundamental la apărare, ultimul neștiind împotriva cărei infracțiuni trebuie să se apere. Din partea descriptivă a

invimurii mișcările rezulta ca Covaș Nicolae acționează precum că în interesele unui funcționar necunoscut din cadrul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare (în continuare MAIA) și, de fapt, în calitate de coautor, realizează personal latura obiectivă a infracțiunii, solicitând și primind suma cerută, însă, în dispozitivul ordonanței inițiale de punere sub învinuire se indică că lui Covaș Nicolae i se incriminează coparticipare la corupere pasivă. În acest sens, procurorul nu este consecvent deoarece dacă a considerat că Covaș Nicolae este coautor, atunci nu era necesar să indice în învinuire și art. 42 Cod penal, acțiunile autorilor încadrându-se doar conform articolelor concrete din partea specială din Codul penal. În caz contrar, procurorul urma să indice calitatea de organizator, instigator sau complice, făcând trimitere la alineatul concret din art. 42 din Codul penal.

Toate acestea indică la faptul că acuzarea din start a cunoscut și a avut probat (iar învinuirea, conform art. 281 din Codul de procedură penală, se înaintează doar când există probe concludente și suficiente) că Covaș Nicolae a acționat de unul singur, doar insistând că poate influența anumite persoane publice, concluzii confirmate de procuror prin modificarea învinuirii înaintate ultimului conform art. 326 alin. (2) din Codul penal.

Respectiv, reieșind din faptul că infracțiunea urmărită penal și dedusă judecătii este cea prevăzută de art. 326 alin. (2) Cod penal și nu de art. 324 Cod penal, raportând circumstanțele de fapt și de drept la cerințele situaționale exhaustive stabilite la art. 132/8 Cod de procedură penală, procurorul nu putea utiliza acest mijloc probatoriu și respectiv instanța de fond nu putea pune la baza sentinței probele administrate în acest mod.

Concluzia apărării este că urmărirea penală a fost efectuată unilateral pro - acuzare, subiectiv și unilateral fiind ulterior apreciate probele atât de către procuror cât și de către judecător la adoptarea sentinței, fără a fi stabilite toate circumstanțele cazului, inclusiv fapte ce-l dezvinovățesc pe inculpat sau ar confirma poziția lui că a fost provocat la comiterea faptelor incriminate.

Conform Hotărârii Curții Constituționale nr.7g din 23 februarie 2016, procesul penal trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi, „legalitatea, prezumția nevinovăției, principiul aflării adevărului, principiul oficialității, garantarea libertății și siguranței persoanei, garantarea dreptului la apărare, dreptul la un proces echitabil, egalitatea părților în proces.”

Generalizând asupra jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului în materie (hotărârea Teixeira de Castro contra Portugaliei, din 09 iunie 1998, hotărârea Ramanauskas contra Lituaniei, din 05 februarie 2008, hotărârea Khudobin contra Rusiei, din 26 octombrie 2010 și hotărârea Sandu contra Moldovei, din 11 februarie 2014 etc.), se reține existența provocării la acte de corupere, dacă sunt întrunite următoarele condiții cumulative:

- acțiunea presupusă ca act de corupere tinde să fie probată prin solicitarea care provine de la o persoană ce avea sarcina să descopere infracțiunea sau când există o determinare directă la comiterea unui act de corupere din partea unui denunțator;
- lipsesc indici obiectivi că fapta ar fi fost săvârșită fără această intervenție a agenților statului, care nu s-au limitat la investigarea activității infracționale ale unui suspect într-un mod pasiv, însă, au exercitat o influență pentru a provoca săvârșirea unei infracțiuni;
- nu există suspiciuni obiective că persoana ar fi implicată în acte de corupție înainte de implicarea agenților statului sau, după caz, a persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului.

Astfel, apărarea consideră că în speța dată sunt întrunite toate aceste trei condiții pentru a fi recunoscută instigarea și provocarea la comiterea infracțiunii.

Acuzarea și condamnarea lui Covaș Nicolae se bazează în mod determinant pe probele obținute doar în cadrul activităților speciale de investigații din XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX, acțiuni care sunt lovite de nulitate din momentul când Galoi Veaceslav, fiind echipat de organul de urmărire penală cu dispozitive speciale de înregistrare a convorbirilor și cu banii marcați pe care i-a transmis lui Nicolae Covaș. Deoarece banii au fost puși la dispoziție de organul de urmărire penală, în baza cererii lui Galoi Veaceslav (f.d. 151, vol. I) datată cu XXXXXXXXXXXX, în care a indicat că nu dispune de o astfel de sumă de bani, pe când de către organul de urmărire penală cu o zi înainte de această cerere la XXXXXXXXXXXX (probabil cunoscând virtual) deja a numit prin ordonanță efectuarea expertizei pe banii care urma Galoi Veaceslav să-i transmită lui Covaș Nicolae, din care rezultă că organul de urmărire penală și-a depășit atribuțiile de observare a comportamentului părților în astfel de investigații. Ceea ce duce la concluzia că organele de drept nu au observat dintr-o parte comportamentul părților, ci s-au implicat direct, dirijând cu activitatea denunțatorului Galoi Veaceslav, fapte condamnabile de către CtEDO. Argumentele date ale apărării au fost trecute cu vederea de către instanța de fond, omițându-se a se da careva aprecieri la aceste fapte în sentința de condamnare.

Un alt argument că a avut loc o provocare și că organele de drept la investigarea acestei cauze penale au avut un rol activ, provocator, se demonstrează prin faptul prezentării la solicitarea de urgență a lui Galoi Veaceslav la XXXXXXXXXXXX a actelor nesemnate de către responsabilii MAIA de luare în arendă a teritoriului situat în s. Maximovca. Din materialele cauzei rezultă că urgența solicitării lui V. Galoi a fost determinată de termenul limită de 2 zile stabilit de judecătorul de instrucție, care, la demersul procurorului din XXXXXXXXXXXX privind autorizarea măsurilor speciale de investigații în continuare cu implicarea lui Galoi Veaceslav și Covaș Nicolae pe un termen de 30 de zile, l-a admis parțial doar pentru 2 zile (f.d. 112-116, vol. I), fapt ce a determinat ca, la solicitarea organului de urmărire penală, pentru să se încadre în termenul autorizat de 2 zile, Galoi Veaceslav să urgenteze solicitarea actelor chiar și nesemnate la MAIA pentru a-și duce până la capăt intenția de a-1 provoca pe Covaș Nicolae să comită faptele incriminate.

Deși pe parcursul întregii urmăririi penale s-a insistat că Covaș Nicolae ar fi extorcat în final 90 mii lei, regizând toată această activitate, procurorul nici nu a luat seama că, de fapt, făcând zel de sânguință, i-a transmis în cele 3 tranșe în total nu 90, ci 95 mii lei. Din toate acestea rezultă că rolul pasiv l-a avut Covaș Nicolae, iar rolul activ-provocator l-a avut partea acuzării.

Din probele aduse de acuzare nu reiese că până la 01.04. 2013 - XXXXXXXXXXXX organul de urmărire penală ar fi dispus de vreo probă, informație obiectivă precum că Covaș Nicolae ar fi fost implicat anterior în acțiuni de corupție. Acest fapt demonstrează clar că inculpatul a fost supus unei acțiuni de convingere, instigare și provocare flagrantă de a se implica în activitatea infracțională, în lipsa vreunui indiciu că infracțiunea ar fi fost săvârșită fără această instigare și provocare. În acest sens, probele ce au stat la baza punerii sub

învinuire lui Covaș Nicolae de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(2) lit.c) din Codul penal sunt lovite de nulitate, deoarece Covaș Nicolae, până la momentul provocării, înscenării și implicării colaboratorilor Centrului Național Anticorupție prin intermediul lui Galoi Veaceslav, nu a fost în vizorul organelor de urmărire penală, pe când cu referire la denunțatorul V.Galoi, se cunoștea cu certitudine că ultimul, de mai multe ori, a conlucrat cu organele de drept având același rol de martor denunțator.

Atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată denunțatorul Galoi Veaceslav nu a reușit să convingă apărarea că a avut intenții reale de a practica activitate de antreprenoriat împreună cu un prieten din Germania, care i-ar fi dat bani pentru aceasta. O astfel de persoană nu este probat că a existat, impunându-se concluzia că este inventată de către denunțator. V.Galoi nu a fost niciodată antreprenor legal, neavând vreodată înregistrată vreo afacere sau întreprindere după sine. Respectiv, concluzia apărării este că în cazul din speță a avut loc o provocare prin înscenarea situației. Urmărirea penală s-a bazat doar pe declarațiile false și neverificate ale denunțatorului, fără să stabilească dacă există sau nu acel cumătru care intenționa să deschidă afacere cu capital străin, să-l audieze și să stabilească intenția lui Galoi Veaceslav de a porni o afacere. Astfel, declarațiile martorului denunțator nu sunt credibile deoarece pe numele lui până la situația din speță nu era înregistrată nici o întreprindere, din care ar rezulta că avea intenția de a porni o afacere, de altfel nu avea o așa experiență, fapt confirmat de însuși V.Galoi în instanța de judecată că a activat până în anul 2005 la autogara centrală din mun. Chișinău după care nu a mai fost angajat în câmpul muncii, pe când din acea perioadă de mai multe ori a devenit unul din „actorii flagrantelor” pe cauzele instrumentate de organele de drept.

La acea persoană care precum că avea de gând să investească banii în acel proiect face trimitere Galoi Veaceslav în stenograma din XXXXXXXXXX, care, la întrebarea lui Covaș Nicolae „...unde-i băietul cela....”, a răspuns „.... îi rău și l-am lăsat la hotelul „Codru,, să doarmă, că tare am vrut să vă fac cunoștință, dar când a început a bodogăni întraiurea, i-am zis să se ducă să se odihnească un pic”. De fapt acea persoană nu a existat, fapt cunoscut de către organele de drept, iar motivul invocat de denunțator și anume deschiderea unei afaceri este unul inventat, înscenat, iar rolul lui Galoi Veaceslav fiind a unui actor, acțiuni ce sunt condamnabile de către CTEDO.

Instanța de fond, în cadrul cercetării judecătorești a respins argumentul apărării că martorul denunțator Galoi Veaceslav anterior a mai fost implicat în acte de provocare, respingând cererea apărătorului de anexa la materialele cauzei penale și a le admite ca probe materiale acumulate la cererea apărării și anume a copieii sentinței Judecătoriei Ungheni din 2007 și a răspunsului procuraturii raionului Ungheni în privința unei cauze penale clasate, în care pe ambele cazuri, în calitate de denunțator, a figurat Galoi Veaceslav și în ambele cazuri argumenta extorcarea de bani prin „...intenția să desfășoare activitate de întreprinzător...”.

Mai mult ca atât, în sentință, instanța de fond eronat a interpretat și apreciat argumentul apărării că învinuirea lui Covaș Nicolae i-a fost înaintată în baza art.326 alin. (2) lit. c) Cod penal cu încălcarea gravă a dispozițiilor Codului de procedură penală. Astfel, în instanța de judecată au fost expediate două cauze penale diferite, una pornită la XXXXXXXXXX pe elementele infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal, care nu are o finalitate și de fapt nici nu-i este incriminată lui Covaș Nicolae și cauza penală pornită la XXXXXXXXXX pe elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, de care este învinuit Covaș Nicolae. Deoarece există 2 cauze penale și, respectiv, Covaș Nicolae era bănuit de comiterea a 2 crime, soluția pe caz trebuia să vizeze ambele infracțiuni pentru care au fost pornite urmărirea penale, nefiind valabilă poziția instanței de fond că în acest caz este aplicabilă instituția modificării învinuirii.

Acest aspect este important, în raport cu prevederile art.132/5 alin. (9) din Codul de procedură penală, în care este expres indicat că judecătorul de instrucție poate dispune, prin încheiere motivată, folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații dintr-o cauză penală în alta doar dacă infracțiunea săvârșită este de același gen sau în privința infracțiunilor de terorism, crimă organizată sau infracțiunilor ce atentează la securitatea statului, dar nu mai târziu de 3 luni din momentul obținerii informație, termen care, la data pornirii cauzei penale, XXXXXXXXXX pe elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, de care este învinuit Covaș Nicolae, deja era expirat. În consecință, reieșind din aceste circumstanțe de fapt și de drept, rezultă imposibilitatea folosirii datelor obținute în cadrul cauzei penale pornite la XXXXXXXXXX conform art. 324 alin. (3) Cod penal, deoarece folosirea acestor probe în altă cauză penală nu a fost solicitată și, respectiv, autorizată de către judecătorul de instrucție. Aceste inacțiuni ale procurorului sunt ireparabile și constituie încălcări grave ale dispozițiilor Codului de procedură penală.

Inculpatul a mai invocat că conform raportului ofițerului de investigații a CNA Nichiforciuc din XXXXXXXXXX reiese că organele de drept până la înregistrarea plângerii și audierea denunțatorului Galoi Veceslav deja investigau acest caz deoarece, nici în plângerea lui Galoi Veaceslav, nici în audierea acestuia, nu au fost menționate careva date privind numele Ministrului Agriculturii, Bumacov Vasile și vice-ministrului Guțu Viorel, care contra unor sume bănești impunătoare (sunt stabilite cazuri concrete) ar putea favoriza la urgentarea eliberării și avizării documentelor ce țin de activitatea lor de serviciu..... Ceea ce demonstrează faptul dirijării de către organul de urmărire penală cu acțiunile lui Galoi Veaceslav la înscenarea, instigarea și provocarea lui Covaș Nicolae la comiterea infracțiunii.

În sentință, instanța de fond nu s-a referit faptul că organul de urmărire penală intenționat nu a ridicat descifrările convorbirilor telefonice între denunțator și inculpat, pentru a stabili cine și cui a telefonat și de câte ori, cu scopul de a-l plasa pe inculpatul Covaș Nicolae în imposibilitatea de a-și proba nevinovăția, deși din analiza stenogramelor convorbirilor telefonice prezentate la cauza penală rezultă că acel care telefona și insista la întâlnire era Galoi Veaceslav, și nu inculpatul.

Prin urmare, apărarea consideră că în speța dată, nu sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii penale a lui Covaș Nicolae de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, sub aspectul lipsei probelor pertinente, concludente și suficiente, dobândite legal, care ar confirma comiterea infracțiunii și sub aspectul încălcării dreptului inculpatului Covaș Nicolae la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului ca rezultat al provocării ultimului la săvârșirea faptelor incriminate, motiv din care inculpatul urmează a fi achitat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2017, a fost dispus respingerea apelurilor declarate de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Statnii Roman, și de inculpatul Covaș Nicolae, împotriva sentinței judecătorești Buiucani mun. Chișinău din 27 decembrie 2016, cu menținerea hotărârii atacate fără modificări.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 decembrie 2017, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpatul Covaș Nicolae, și s-a admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, casînd decizia Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2017, în partea stabilirii pedepsei a inculpatului Covaș Nicolae XXXXXXXXXX, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Astfel, instanța de apel se va pronunța în cauza dată ținînd cont de limitele judecării cauzei în ordine de apel, doar asupra apelurilor acuzatorului de stat și ale inculpatului în partea ce ține de aplicarea pedepsei inculpatului, or condamnarea inculpatului pe art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal a fost menținută prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 decembrie 2017, prin care a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpatul Covaș Nicolae, și s-a admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, fiind casată decizia Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2017, în partea stabilirii pedepsei a inculpatului Covaș Nicolae XXXXXXXXXX, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, deci condamnarea inculpatului în baza art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal prin hotărîre judecătorească irevocabilă are deja autoritatea lucrului judecat.

În ședința de judecată a instanței de apel procurorul Valentina Bradu a solicitat admiterea apelului declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Statnii Roman, în temeiurile motivelor invocate în cererea de apel și respingerea apelului declarat de inculpatul Covaș Nicolae, ca fiind nefondat.

Inculpatul Covaș Nicolae și avocatul XXXXXXXXXX în ședința de judecată a instanței de apel au solicitat respingerea apelului declarat de acuzatorul de stat și admiterea apelului declarat de inculpat, în temeiul motivelor invocate, suplimentar invocînd și faptul că inculpatul nu a comis infracțiunea în exercitarea funcțiilor, martorul denunțator era persoana cointereseată în comiterea infracțiunilor de către inculpat.

Audiînd participanții la proces, cercetînd probele administrate de instanța de fond și apreciîndu-le din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificînd legalitatea și temeinicia hotărării atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a admite apelul declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Statnii Roman, și de a respinge ca nefondat apelul inculpatul Covaș Nicolae împotriva sentinței Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din XXXXXXXXXX, cu casarea parțială a sentinței atacate în latura penală în partea stabilirii pedepsei, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod procedură penală, **sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.**

În baza art. 409 Cod penal, (1) Instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces. (2) **În limitele prevederilor arătate în alin. (1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.**

Conform art. 414 Cod de procedură penală, (1) Instanța de apel, **judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărării atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.** (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c) Cod de procedură penală, (1) **Instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținînd hotărârea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.**

Potrivit aceluiași art. 415 alin. (2) Cod de procedură penală, **instanța de apel admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.**

La caz deci se reține că la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept în privința inculpatului Covaș Nicolae, concluzionînd just vinovăția lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, după indicii calificativi - *pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale, acțiuni soldate cu primirea de bani în proporții mari.*

Potrivit textului apelului declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Statnii Roman, procurorul invocă ca temei de casare a sentinței instanței de fond faptul că prima instanță incorect a individualizat aplicarea pedepsei, pedeapsa numită inculpatului Covaș Nicolae fiind una prea blîndă.

Prin urmare, Colegiul penal constată că instanța de fond a conchis greșit că în privința inculpatului Covaș Nicolae pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal urmează să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2000 unități convenționale, ce constituie 40000 lei, pedeapsă care este una prea blîndă.

La acest capitol, Instanța de apel relevă că potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rîndul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține

cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de intenția pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În acest context, Instanța de apel conchide că la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului Covaș Nicolae, instanța de fond nu a ținut cont pe deplin de cerințele prevederilor legale menționate supra.

Din textul sentinței atacate cu apel, rezultă cert, că instanța de fond la aplicarea pedepsei sub formă de amendă inculpatului Covaș Nicolae s-a axat primordial numai pe personalitatea acestuia, indicând că acesta anterior nu a fost condamnat, a comis pentru prima dată o infracțiune, dispune de o reputație ireproșabilă, are o vîrstă înaintată, mai indicând că instanța nu a reținut circumstanțe agravante sau atenuante, fără a lua în considerare pe deplin gradul pericolului social al infracțiunii săvârșite și circumstanțele săvârșirii faptei infracționale, or infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, este o infracțiune gravă prin prisma art. 16 Cod penal, prin acțiunile inculpatului Covaș Nicolae în speța dată s-a atentat asupra relațiilor sociale referitoare la buna desfășurare a activității organelor autorităților publice centrale și locale, încrederea populației în instituțiile statului și în buna funcționare a lor.

Astfel, Colegiul penal menționează că aplicarea pedepsei din categoria celei mai blinde prevăzute de art. 62 Cod penal, în acest caz nu v-a restabili echitatea socială, corectarea inculpatului, prevenirea din partea acestuia, precum și altor persoane de noi infracțiuni și nu va constitui o garanție și o asigurare bună a funcționării întregului sistem de securitate a țării, iar drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova nu vor fi apărate.

În asemenea circumstanțe, decizia instanței de apel contravine cerințelor societății, exprimate în Hotărîrea Parlamentului RM nr.421 - XV din XXXXXXXXXX și cerințelor internaționale exprimate în Convenția penală pentru corupție (Strasburg, XXXXXXXXXX), Convenția ONU împotriva corupției (New York, XXXXXXXXXX).

Obiectivele acestei lupte rezidă în tragerea la răspundere penală a persoanelor ce s-au făcut vinovate de comiterea actelor de corupție, ridicarea nivelului de exercitare în mod conștient și obligărilor de serviciu a persoanelor și nu în ultimul rînd, educarea societății în spirit de intoleranță față de fenomenul corupției.

Prin urmare, instanța de apel constată că instanța de fond la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, nu a ținut cont de circumstanțele relatate supra, și a aplicat inculpatului Covaș Nicolae pedeapsă prea blândă, care nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului și respectiv la rîndul său nu va fi restabilită echitatea socială, precum și nu va fi prevenită săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

În baza celor expuse, Colegiul penal statuează că instanța de fond la adoptarea soluției în cauză, în partea stabilirii pedepsei, nu a ținut cont de toate circumstanțele expuse supra în coraport cu cummul de probe administrat la materialele cauzei și circumstanțele cauzei, prin ce pe cale de consecință se atestă că în speța dată s-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, confirmându-se în prezenta cauză temeiul de apel, motive din care sentința instanței de fond nu poate fi menținută în această parte.

Astfel, Colegiul penal notează că în conformitate cu art.75 CP, individualizarea judiciară a pedepsei este realizată de către instanța de judecată și constă în stabilirea și aplicarea pedepsei prevăzute de sancțiune, pentru infracțiunea săvârșită, în funcție de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea infractorului, de împrejurările concrete în care s-a comis infracțiunea.

În cazul infracțiunilor de corupție noțiunea „gravitatea infracțiunii săvârșite” se înțelege în sensul că aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece se manifestă în structurile autorităților statului, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora. Ține de menționat că, pedepsele stabilite de instanța de judecată trebuie să fie nu numai legale, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, trebuie să fie și juste, adică să se respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului. În același timp, trebuie să fie respectată prevederea art.61 CP, conform căruia, pedeapsa care se aplică urmează își atingă scopul de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni de către alte persoane.

Colegiul Penal mai statuează că condamnăm persoanele pentru infracțiunile de corupție, trebuie să fie dispusă aplicarea pedepsei prevăzute expres de sancțiune, inclusiv cu aplicarea pedepselor complementare care sunt obligatorii.

Totodată este relevant și faptul că, împrejurările obișnuite sînt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale. Persoanele care comit infracțiuni de corupție au calitatea de subiect special și sunt persoane supuse unei responsabilități deosebite față de alți infractori, astfel că și aprecierea cărorva circumstanțe, ca excepționale, obligă instanțele de judecată să manifeste o deosebită atenție. Astfel, în cauzele de corupție, aplicarea unei pedepse mai blînde decît ce-a prevăzută de sancțiune în baza art.79 CP, poate avea loc doar ca o excepție.

Conform art.76 CP, raportat la art.78 alin.(1) CP, prezența circumstanțelor atenuante oferă dreptul de a reduce pedeapsa principală, începînd reducerea de la maximul sancțiunii. Circumstanțele atenuante, odată constatate în cauză și puse la baza stabilirii pedepsei principale, nu mai pot fi invocate ca motivare de aplicare a prevederilor art.90 CP - suspendarea executării condiționate a pedepsei aplicate.

Totodată Colegiul Penal specifică că dacă sancțiunea normei penale prevede obligatoriu ca pedeapsă complementară privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, aceasta nu poate fi înlăturată cu trimitere la art.78 alin.(2) ori art.79 CP, fiindcă aceasta, ar încălca prevederile art. 61 alin. (2) CP, care stipulează că „pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cât și a altor persoane.” Infractorul care a utilizat statutul funcției, drepturile și avantajele pe care le acordă aceasta pentru facilitarea infracțiunii de corupție trebuie să fie privat de dreptul de a ocupa această funcție, or, anume astfel va fi atîns scopul pedepsei penale aplicate față de condamnat.

Careva circumstanțe atenuante și agravante în privința inculpatului Covaș Nicolae, nu au fost stabilite.

Inculpatul Covaș Nicolae a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii care face parte din categoria celor grave, iar sancțiunile pentru infracțiunea în cauză prevede pedeapsă sub formă de amendă în mărime de la 1000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 pînă la 6 ani (conform legii penale la data comiterii infracțiunii). În opinia instanței de apel, la aprecierea măsurii de pedeapsă instanța de fond, a ținut cont de faptul că inculpatul Covaș Nicolae nu a recunoscut vina, anterior nu a fost judecat, nu s-a căit sincer de fapta comisă, judecarea cauzei nu a avut loc în baza probelor administrate în faza de urmărirea penală.

Totodată, instanța de apel reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Covaș Nicolae, potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, iar careva circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal și agravante conform art. 77 Cod penal în privința inculpatului Covaș Nicolae nu s-au stabilit.

Astfel, instanța de apel consideră că în privința inculpatului urmează fi aplicată doar pedeapsa sub formă de închisoare, care va

asigura scopul pedepsei penale și restabilirea echității sociale.

Totodată, circumstanțele comiterii infracțiunii, pericolul social pe care îl prezintă consecințele acestei infracțiuni, nu permit instanței de apel de a considera că corectarea inculpatului Covaș Nicolae XXXXXXXXXXXX este posibilă fără supunerea executării pedepsei. Prin urmare, instanța de apel ajunge la concluzia de a aplica inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu aplicarea art. 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani, cu aplicarea pedepsei complementare în baza art. 65 Cod penal, privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani.

În concluzi Colegiul Penal a instanței de apel va respinge ca neîntemeiat apelul declarat de către inculpatul Covaș Nicolae XXXXXXXXXXXX și va admite apelul declarat de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Statnii Roman, și va casa parțial sentința judecătoreie Buiucani mun. Chișinău din 27 decembrie 2016, în latura penală în partea stabilirii pedepsei inculpatului Covaș Nicolae XXXXXXXXXXXX, pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Audiind participanții la proces, verificând probele prezentate prin prisma argumentelor apelului, instanța de apel, în temeiul art. 415 alin. (1) pct. 1), lit. c) și pct. 2), 417 - 418 CPP Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E :

Respinge apelul inculpatului Covaș Nicolae XXXXXXXXXXXX, ca fiind nefondat.

Admite apelul declrat de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Statnii Roman, casează parțial sentința judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 27 decembrie 2016, în latura penală în partea stabilirii pedepsei inculpatului Covaș Nicolae XXXXXXXXXXXX, pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Lui Covaș Nicolae XXXXXXXXXXXX se aplică o pedeapsă pe art. 326 alin. (2) lit. c) Cod Penal sub formă de 3 (trei) ani închisoare cu suspendare condiționată a executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod Penal, pe un termen de 3 (trei) ani, cu aplicarea art. 65 Cod Penal, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 (doi) ani.

În rest sentința judecătoreie Buiucani mun. Chișinău din 27 decembrie 2016, se menține.

Decizia este executorie din momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs in Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile de la data pronunțării integrale a deciziei stabilită pentru 16 mai 2018, ora 14.⁰⁰ min.

Președinte de ședință

Oxana Robu

Judecători

Igor Mânăscurtă

Svetlana Balmuș